

Muži v sukních?

Muži kteří nosí sukně. Nevěříte, že by tací muži mohli existovat? Omyl. A není jich tak málo jak by se mohlo na první pohled zdát. Tato zapomenutá, avšak navýsost pohodlná a mužské fyziologii a zdraví prospěšná móda, se opět pomalu vrací na scénu. Pánská sukně totiž není nic nového pod sluncem, jak by si mnozí mohli myslet. Pánské sukně a suknice byly na světě daleko dříve než kalhoty. Tenkrát ještě muže nic neškrtilo a nepotili se tak jako dnes v těsných džínách.

Historie kalhot.

První kalhoty se začaly používat zejména při jízdě na koni, jako účinná ochrana nohou při pohybu v porostu a také při těžké fyzické práci.

Tuto práci vykonávali v drtivé většině především muži, a proto je oprávněný důvod se domnívat, proč se kalhoty tak masivně rozšířily jakožto mužský oděv. Jako symbol "živitele rodiny", "pána domu", byl v tehdejší ryze patriarchální společnosti určen výhradně jedincům pohlaví mužského.

Naproti tomu sukně, byla nástupem "mužských kalhot" odsunuta jako protiklad do role "ženské", a byla někdy okolo středověku kalhotami z mužského šatníku téměř zcela vytlačena. Nadále přežívala pouze v podobě různých

dlouhých halen (příklad můžeme nalézt např. v oblečení v dobách husitských), které se postupem času přetvořily v různé kabátce (předchůdce dnešního saka).

Velký vliv měla, v našich zeměpisných šířkách, také přísně patriarchální katolická církev, stavící hodnotu muže vysoko nad "méněcennou" ženu.

Tedy další silný tlak na potřebu nezpochybnitelného odlišení mužů od žen.

Také díky tomuto vlivu se postupem času v myšlení lidí zakořenila vnucená pravidla a vznikala odpor proti odlišnosti.

A nekompromisní formy odlišování mužů od žen, bez ohledu na praktičnost, estetiku či zdravotní výhody přetrvávají v té či oné formě prakticky do dneška.

Zajímavé je, že sama pro sebe si církev princip mužské sukně zachovala v podobě mnišské kutny a kněžského roucha až do dnešních dob.

Příběh žen.

Stálým vyzdvihováním mužské nadřazenosti se ženy cítily právem utlačovány a diskriminovány. Začaly pozvolna vzdorovat a hlásit se o svá práva. Tento ženský vzdor, boj o zrovnoprávnění mužů a žen, jakožto rovnocenných bytostí, vstoupil později do povědomí jako "emancipace". A boj to byl vskutku nelehký. Prvním úspěchem na tomto poli bylo vítězství žen v oblasti oblékání. Stěžejním prvkem oblékání žen ale stále zůstávaly sukně. Pomineme-li různé úlety jako např. těsné korzety, ženy jinak vždy dobře věděly co je pohodlné pro nošení. Jenže to jim nestačilo. Stále více se chtěly vyrovnat mužům, či je dokonce předstihnout. Tímto doposud ženami nedobitým polem byly právě kalhoty. Postupem emancipace, počátkem dvacátého století začaly kalhoty nosit i ženy, které se takto chtěly co nejvíce vyrovnat mužům, což si také prosadily. Omámeny tímto úspěchem začaly si ženy postupně přisvojovat další a další části původně mužského šatníku. V současné době mne mimo suspenzoru, nenapadá žádný mužský prvek pánského oblečení, který by si ženy dosud nepřivlastnily. Dosáhly tím absolutní svobody co se týče oblékání, jakou si lze jen představit.

Příběh mužů.

Mužská móda se ale vyvíjela zcela odlišným směrem než tomu bylo u žen. Rozdíl byl samozřejmě také mezi jednotlivými sociálními skupinami. Šlechta měla oblečení přehršle a stále se převlékala, musela přece ukázat své postavení, peníze a moc. Naproti tomu lid dělný měl většinou oblečení jen jedno, ve kterém pracoval, žil i spal.

Třetí skupinou pak byly vojenské uniformy.

Zatímco v šatníku šlechty se ještě dlouhou dobu po rozšíření kalhot, zachovaly různé suknice a kazajky, často doplněné elastickými kalhotami z měkkých materiálů (předchůdci dnešních punčoch a punčocháčů), oblečení prostého lidu se řídilo kritérii ryze účelovými, jako oblečení převážně pracovní.

Vojenské stejnokroje šli svou vlastní cestou a vzaly si kousek od obojího. Uniformy byly barevné, zdobné, ale zároveň musely splňovat svou funkci pracovní. S nástupem buržoazie a měšťáctví začalo docházet ke změnám. Měšťané se chtěli od pozvolna odumírající šlechty, kterou opovrhovali, výrazně odlišit, ale zároveň vystavit na odiv své peníze a společenské postavení.

Vzali si tedy příklad právě z vojenských mundúrů a tím bylo suknicím a sukním v mužském oblékání téměř definitivně odzvoněno.

Všichni, i ti méně postavení, chtěli ukázat, „že i oni k měšťanstvu patří“ a začali se oblékat podobně. Tak se naše společnost stala společností uniformní. Střih se až na nepatrné odchylky ustálil na podobě obleku, jak ho známe dnes. Proto dnes na jakékoliv společenské akci vypadají všichni muži stejně.

Jako prkenní tučňáci.

Ne tak ale ženy. Žena, coby esteticky smýšlející bytost, by se cítila ponížena, kdyby jiná žena měla mít naprosto stejné šaty jako má ona.

Jak se má ale cítit muž? Mužům je pravděpodobně zakázáno, mít nějaké estetické cítění nebo vkus. Mužům musí stačit mundúr! ???

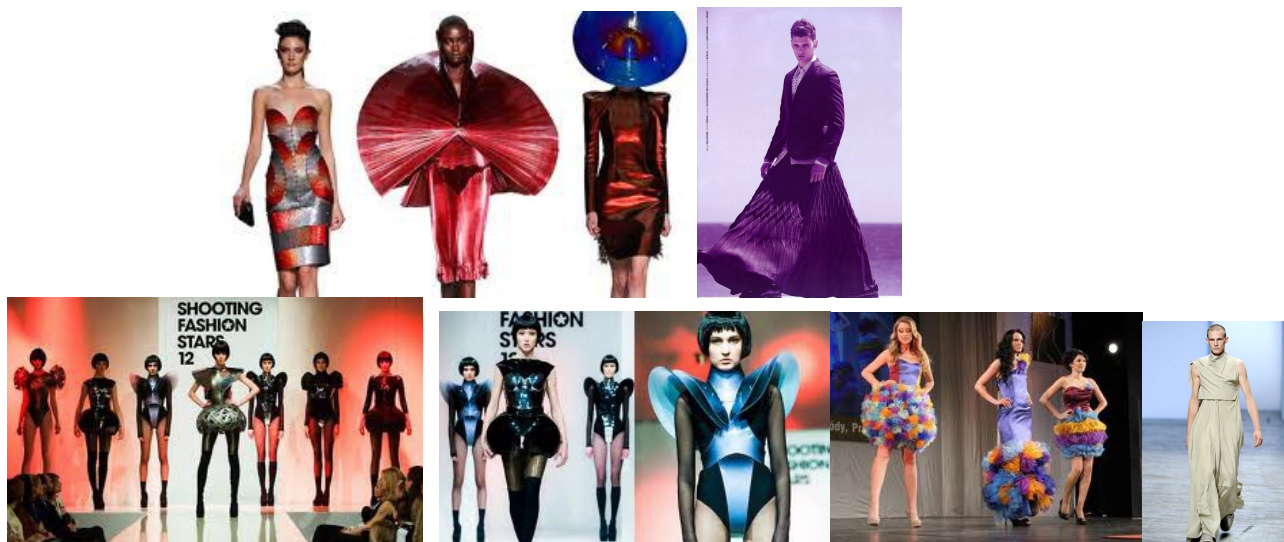

Dobojováno?

Dnešní žena si může prakticky obléci cokoli a je jí to tolerováno. Je považována maximálně za extravagantní či výstředně odvážnou. Oblékne-li si něco neobvyklého ale muž, hned je oheň na střeše. Je okamžitě okolím odsouzen, považován za blázna nebo úchyláka a v drtivé většině také za homosexuála. Proč? Kde je tedy ta rovnost mezi mužem a ženou? V tomto případě je to muž, kdo je diskriminován. Toto je potřeba změnit. Navyklé myšlení vyléčit od klišé, dogmat a stereotypů. Jak víme dnešní pánská móda je již více než sto let velice strohá, uniformní a bez fantazie. O pravdivosti tohoto tvrzení se můžeme snadno přesvědčit na každé módní přehlídce, která je vždy věnována z 95% ženám, a muži zde figurují víceméně jen jako křoví, nebo jako kontrast pro zvýšení atraktivnosti předváděných dámských modelů. Když už konečně spatříme na přehlídkovém molu muže, vidíme že módní návrháři většinou nejsou schopni přijít s čímkoliv novým, a smolí stále to samé, tedy kalhoty, saka, košile, těsné džíny, kalhoty "tesilky", tepláky, župany, trenče. Vše ale stále na jedno brdo. Pořád dokola. O barevnosti ani nemluvě.

Nebo vytváří své umělecké představy, pro běžné nošení i pro dámy poněkud nepohodlné.

Nevěšme hlavy.

Nyní jsou na řadě muži, aby si vydobyli svobodu volby v oblékání. Aby všichni mohli nosit to, co je jim pohodlné, co se jim zrovna líbí, zkrátka tak jak to právě cítí, aniž by se museli obávat výsměchu jedinců, silně ovládaných starými předsudky, kteří se opírají, ve svých kritických projevech, o „tradice“, které ale v podstatě neznají a pouze vyzdvihují své maskulinní ego.

Naštěstí se konečně začíná blýskat na lepší časy, i když velice pomalu. Renaissance pánského oblečení je proces zdoluhavý, vracející se v obrovských bolestech, svázaný nesmyslnými předsudky, nepochopitelně přežívajícími i v dnešní moderní době. Konečně se začínají objevovat muži, kteří se s touto uniformní šedí odmítají smířit a chtějí současný zoufalý stav věcí radikálně změnit. Otevřít lidem oči a vyvést pánskou módu ze slepé uličky zaběhnutého dogmatu. Tito odvážní muži propagují stejnou svobodu volby oblékání jakou mají ženy. Chtějí aby i mužská móda byla pestřejší, zdobnějši, barevnějši a bohatší co do tvarů (střihů). Zkrátka možnost výběru, který zde dlouhodobě chybí. Chtějí mít, mimo jiné, např. možnost "beztrestně" a veřejně nosit sukně.

Něco o fyziologii.

Zatímco žena má své rozmnožovací ústrojí uvnitř svého těla a ke správné funkci je tělesná teplota potřebná, u muže je tomu naopak.

Muž má své reprodukční orgány - varlata umístěna vně svého těla - v šourku. Je tomu tak proto, že varlata potřebují pro svou správnou a optimální funkci teplotu cca o 4°C nižší, než je teplota lidského těla.

Při vyšší teplotě může dojít k narušení správné funkce varlat a tedy k výrazně nižšímu počtu spermií v ejakulátu. Působení prostředí, chemické látky, stres, smog a další negativní faktory mají pochopitelně z dlouhodobého hlediska další negativní vliv na plodnost mužské populace.

Dle studie National Institutes of Health = NIH, USA, klesá každoročně průměrný počet spermií u mužů stejné věkové kategorie až o 3%.

K tomuto jevu dochází zejména v letních měsících, v závislosti na tom, jak těsné má muž kalhoty, a z jak silného materiálu jsou ušity.

Není tedy pochyb o tom, že těsné kalhoty nejsou pro muže tím nejvhodnějším oděvem.

Vědecké porovnání souvislosti mezi dobou trvání módy těsných džínů, a dlouhodobě se snižující plodností mužů, by bylo přinejmenším zajímavé čtení. Vzhledem k absenci takového výzkumu, nelze ale tuto souvislost seriózně prokázat.

Podotýkám že mám nyní na mysli kalhoty těsné, a nechci všeobecně kalhoty jako takové v žádném případě odsuzovat. Jejich, prověřenou praktičnost v těžkém pracovním a jiném prostředí nelze nijak snižovat.

Ironií je, že pro ženy jsou kalhoty logičtějším oblečením – nefouká jim kam nemá, ale také si nemohou nic skřípnout.

Pro muže zde ale zoufale chybí alternativa. Takovouto alternativou se nabízí návrat k volnosti a pohodlí sukně.

I někteří módní návrháři začali konečně do svých pánských kolekcí zařazovat tento praktický oděv. Není to lehký úkol. Přesvědčit módní kritiky, není to

nejtěžší, ale změnit zaryté předlohy v myšlení veřejnosti je těžký proces.

Sláva sukni.

Dnes již naštěstí, na rozdíl od dávného středověku, nemá nikdo z nás jen jedno oblečení na všechno.

Na různé činnosti máme různé oblečení. Tepláky na sport, zástěru na vaření, montérky do dílny, noční košili na spaní, atd. Zrovna tak do zimy máme kabáty a bundy. K vodě plavky. Do horka.....??? a jsme u jádra problému.

Co mají muži, kteří se nechtějí pařit v kalhotách k dispozici na výběr do letního horka? Bermudy? Snad.

Není to ale uboze málo? Řešením jsou volné sukně. Jak již jsem psal v úvodu, nejedná se žádnou novinku, ale generacemi prověřené praktické oblečení, které muži nosili od pradávna.

Nyní prosím aby mi dámy odpustily, ale jenom a pouze muž ví, jak se v letním horku dokáže zapařit mužské genitálie, nebo při neopatrném pohybu velmi bolestivě zmáčknot a to bez ohledu na to, má li na sobě džínsy nebo bermudy, neboť právě v těchto místech je látka nejvíc vrstvena a sešita, takže vytváří potencionální „lis na křapky“.

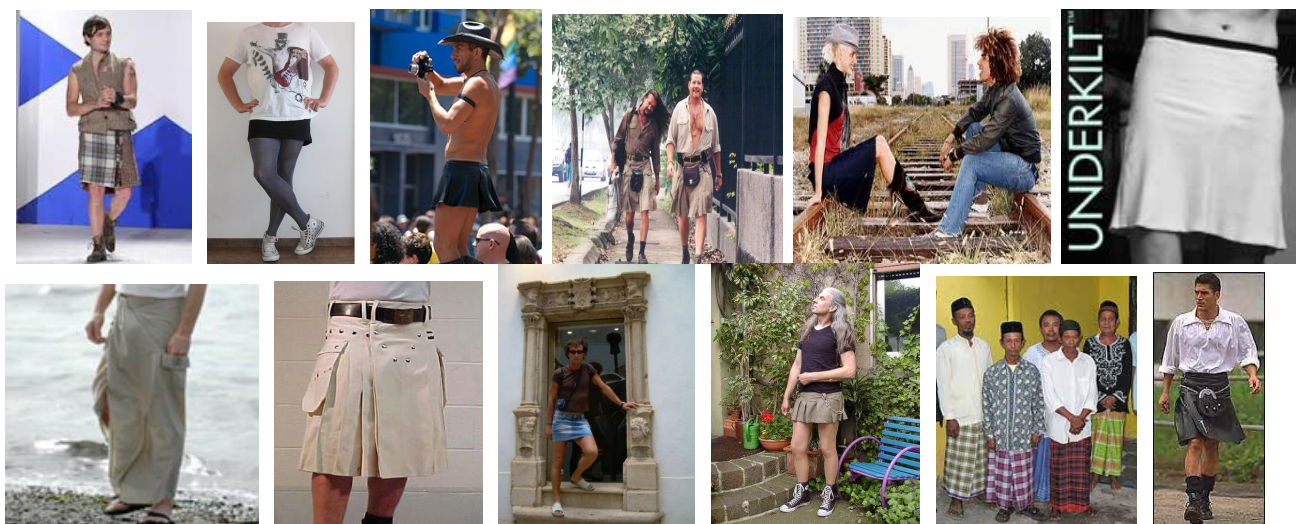
Nehledě na výše popsanou stránku zdravotní. To vše mohou eliminovat sukně.

V sukni se muž paří o 70% méně než v kalhotách, a to včetně bermud.

Můžete jít v bermudách např. do kina, divadla či jen do lepší restaurace? Nikoli.

V sukni můžete kamkoli. Kilt je mužský společenský oděv, vhodný pro každou situaci. Muž v kiltu nebo v sukni je elegantní a atraktivní. Sukně je nesrovnatelně pohodlnější než jakékoliv kalhoty.

Není žádným tajemstvím, že pro dobrou polovinu mužů na světě je sukně v různých podobách dodnes zcela normálním a běžným každodenním oděvem a to ať už v podobě různých tunik, rouch, halen, hakami či kimon.

A předsudky?

Lidská sexualita je jak známo dána geneticky a nelze ji ani žádnou léčbou změnit. A tak tedy, oblékne li si muž sukni (byť i dámskou – tak velký rozdíl zde není), homosexuál se z něj nikdy nestane!

Nemůže ani vypadat zženštile, nezačne li se tak sám chovat.

Muže dělá mužem to co má v hlavě, nikoli to co má na sobě.

Řekl bych, že od 20 let minulého století až do dneška, tedy za celou dobu co ženy nosí kalhoty, prokazatelně z žádné se nestal muž, jen v důsledku nošení kalhot a ani se z žádné heterosexuální ženy nestala lesbička jen proto, že by nosila kalhoty (i v pánském střihu). U mužů tomu není jinak.

Připadají snad někomu roucha arabských šejků, či kilty hrdých Skotů zženštilé? To sotva. Není tedy pražádný důvod, který by bránil nošení sukni mužům i v našich zeměpisných šířkách.

Na závěr.

Nejnovější výzkumy ukázaly, že Skotští muži jsou z neznámého důvodu, plodnější než muži z jiných částí Evropy. Že by snad blahodárný vliv nošení sukní? Kdo ví. Tuto teorii si koneckonců může ověřit každý sám na sobě. Po překonání počátečního ostychu a prvotních reakcí okolí, každý zjistí, že mu nikdo hlavu neutrhá a kladné, nebo neutrální reakce převažují nad těmi zápornými. Pokud zvládne počáteční euforii a vytrvá, vyhrál nad svými vlastními pochybnostmi a diktátu uniformity. A svým příkladem pomůže dalším váhajícím. Odměnou mu bude vyšší sebedůvěra, lepší sexuální zdraví a kreativita oblékání. Jisté je jen to, že kdo vyzkoušel tu úžasnou volnost, když "podvozek" dostatečně větrá a nikde nic neškrtí ani netlačí a člověk si „to“ nikde neskřípne, navíc doplněný o z počátku velmi silný pocit vlastní osobnosti,

kdo jednou tohle poznal, nechce už jinak.

A takových mužů už i u nás, sice pomaloučku, ale stále přibývá.

A to je dobře.

Pánové!

Nebojte se nosit sukně!

Budou vám slušet, svému zdraví, sebedůvěře a pohlavní svěžesti tím jen a jen prospějete.

<http://www.muži-a-sukne.ic.cz>

http://ona.idnes.cz/koupite-synovi-panenku-0vy-/deti.aspx?c=A121206_153254_deti_job

<http://www.chovani.eu/muzi-a-sukne/c795>

<http://www.japanesestreets.com/reports/639/men-go-for-skirts>

http://en.wikipedia.org/wiki/Men's_skirts

<http://www.svice.cz/komentare565-Muz-a-sukne>

<http://4realshop.eu/cs/sukne-panske/>

http://ona.idnes.cz/chlap-v-ruzove-uz-davno-neni-gay-muzi-dnes-nosi-i-sukne-ppw-/modni-trendy.aspx?c=A110713_153106_modni-trendy_ves

<http://prozeny.blesk.cz/clanek/pro-zeny-trendy-moda/148008/silenstvi-nebo-trend-muzi-oblekli-sukne.html>

<http://www.youtube.com/watch?v=ILMnVQiHa-s>

<http://www.youtube.com/watch?v=OZfS9Jt-0Ug>

<http://www.youtube.com/watch?v=T4PBul3C3ws>